

Publicerad 2020-01-16 04:31 av Lennart Andersson

En morgongenre

Ljuden som hörer livet till
Drunknar bort i fjärran
Medan isande ljusspel
Rusar genom den svartbrunna natten
Där döden öppnar sitt bröst
Inför evigheten
Knästående inför himlavalvet
Får jag uppleva
Hur mitt livs historia återföds
I det oändliga
Medelst olidlig smärta
Och trampas igång
Medelst flytande ögonblick
Som slutligen blir den plasma
Som verkligheter blir till utav

Du nådde inte fram
trots att du gallskek
mot det system som bär upp rampen

Den kan när som helst hoppa in och ut ur scen
Det har jag redan kommit underfund med
Dock är jag orolig för att
min vetgirighet kommer att ligga mig i fatet
För det bakomliggande kan när som helst stänga systemet
Men just nu är det ingen risk
ty vindarna
som styrsystemet främjar
faller ut ur systemet vid slätternas förmiddag

För att kunna avsluta
min tidigare så parasitära tillvaro
måste jag söka mig utanför systemet
till det tomrum
som har anknytning till fraser
av ett nytt vilt tungomål

Äntligen får jag uppleva
de kommande öppnade morgondagar

som kommer
även sedan makterna fastställt dem
och låtit deras verklighet
bli strödd för vinden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Andersson med Poeter.se id #14747 innehar upphovsrätten